TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astorissa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 60 senttiä tuuma.
Kihlaus- ja vihkimäilmotukset $1.50 kerta, $3.00 kolme kertaa tavallista kokoa ja suuremmat ilmotukset tilan mukaan.
Syntymä- ja nimenmuutosilmotukset $1.00 kerta, $2.00 kolme kertaa, tavallista kokoa.
Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ilman varsyä ja 50 senttiä lisämaksua jokaiselta varsyltä ja kiitoslauseelta.
Halutaan tiedot, korkeintaan 30 sanaa, 50 senttiä kerta, kolme kertaa $1.00.
Naima- ja avioeroilmotukset, korkeintaan 75 sanaa, $2.00 kerta, kolme kertaa $5.00. Suuremmista yhteisilmotuksista tilan mukaan.
Kiitoslauseista tilan mukaan 60 senttiä tuumalta.
Paikkakunta-uutisilmotukset 60 senttiä tuuma.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

— Uudenvuoden päivän takia, joka on laillinen juhlapäivä, ei Toveri ilmesty huomenna.

Vuoden vaihtuessa

Vaiherikas ja suuria tapahtumia sisältävä vuosi on mennyt mailleen. Vuosi jota voimme hyvästä sanoa vaiherikkaaksi ja suurten tapahtumien vuodeksi.

Sota on päättynyt, ei vielä virallisesti eikä todellisestikaan, mutta asiallisesti muuttumalla kokonaan toisenlaiseksi luonteeltaan kuin se oli vielä viime vuoden vaihteessa. Preussilainen junkkerimahti on kukistunut, kuten tsaarihallitus aikasemmin ja kummankin tilalla näyttelee työväestön valta varsin uhkaavaa osaa, jopa siinä määrässä, että porvaristo on ryhtynyt epätoivossaan mitä arveluttavampiin Näyttöpiteisiin, säilyttääkseen edellä mainitun verran valtaa tunnoss.

Tämän vuoden tapahtumien muraaminen — varsinkin sotavuosien tapahtumain valossa — osottaa päivän selvästi, että kapitalismin valtakausi on mennyttä, sen taantumuskausi on alkanut ja sen raunioille kohoaa sosialistinen työväestön valta.

Mutta ei ainoastaan ole kapitalismin kehityskulussa tapahtunut valtava, käänteentekevä muutos, vaan myöskin työväenliikkeen keskuudessa. Kulunut vuosi on yhteiskunnallisten aatteiden koettelun vuosi; sotatilanne on ajanut ne sellaiseen kiirastuleen, jossa niistä on palanut pois kuona ja jäänyt jälelle ainoastaan se, mikä on todella kansainvälistä työväenliikettä.

Ja tässä koettelun kiirastulessa ei olisi mikään voinut tehdä surullisempaa konkurssia, kuin teki reformistinen sosialismi ja syndikalismi. **Kumpikin on osottanut täydellisen kelpaamattomuutensa työväenliikkeen nimellä kulkevaksi liikkeeksi, kummankin aatteet ovat ajaneet pelastamattomasti karille.**

Venäjän vallankumouksen pyörteissä niin mahtavana päätään nostellut anarkosyndikalismi on ollut pakotettu peräänty mään kaisesta vallituksestaan ja ammaan tilaa järjelliselle, vain tosiseikkoihin perustuvalle kansainväliselle sosialismille. Ja samalla tavalla on porvarien kanssa yhteistoimintaan pyrkivä reformismi vajonnut sinne minne jokaisen reformiliikkeen täytyy koetteluun jouduttuaan vajota.

Tämä ei suinkaan hämmästytä ensinkään niitä, jotka ovat olleet selvillä työväenliikkeen tehtävistä, mutta sensijaan tahtoo eräissä tapauksissa hämmästyttää se tavaton tietämättömyys, joka on ollut vallalla marxilaisen työväenliikkeen perusluonteesta, se hataruus, jolla eräät työväenliikkeessä tavatonta melua pitäneet ainekset ovat käsitelleet yhteiskunnallisia liikkeitä. Samalla herättää huomiota myöskin se häikäilemättömyys, jolla eräät "vallankumouksselliset" käyttävät hyväkseen työläisten tietämättömyyttä, selitellen miten muka Venäjän vallankumous on tapahtunut syndikalistisilla perusteilla ja on syndikalististen oppien käytännössä toteuttamista.

Me annamme syndikalisteille sen osan mikä heille tulee Venäjän vallankumousliikkeessä, nimittäin kaaoksen ja kumousliikkeen häiriön aikaansaaminen ja yhteenpelaaminen porvarien kanssa tarkotuksella kukistaa vallankumousliike.

Totta kylläkin on — liiankin totta — että syndikalistiset ainekset pääsivät huomattavasti pinnalle vallankumouksen alkuaikoina, jolloin varsinaiset sosialistiset voimat eivät vielä olleet kyenneet luomaan järjestystä. Silloin koetettiin toteuttaa haavetta toisensa jälkeen — ja epäonnistuttiin. Yhtään ainoaa syndikalistista haavetta ei Venäjällä enään ole käytännössä toteutettuna, ja jokaisen sellaisen toteuttamisyritys on antanut porvareille mitä kiitollisimman aseen työväenhallitusta vastaan.

Kun syndikalistit läksivät vallankumouksessa hävittämään valtiovaltaa, niin tulivat hekin ennen pitkää huomaamaan, että sen hävittämisen tilalle on sitä voimistutettava niin paljon kuin suinkin voidaan, jotta sitä voidaan käyttää työväestön käsissä porvaristoa vastaan. Pian huomattiin, että köyhälistön diktatuuriin meno oli välttämättömyys ja se edellyttää lujaa keskitettyä hallitusta, jossa yksi osa ei vedä yhtäälle, toinen toisaalle. Siihen tultiinkin, mutta se ei enään ollut syndikalististen oppien toteuttamista, vaan vallan päinvastaista. Kurin ja järjestyksen aikaansaaminen sotajoukoissa, joka niinikään oli välttämättömyys, ajoi samaten luopumaan niistä syndikalistisista haaveista, että jokaisella sotilaalla on valta äänestää jokaisessa asiassa. Sellainen menettely ei olisi koskaan luonut voimakasta, kuriin tottunutta sotajoukkoa, jota ilman vallankumousliikkeen menestyminen olisi asetettu ei ainoastaan kyseenalaiseksi, vaan suorastaan menetysvaaralle alttiiksi.

Ja samalla tavalla oli järjestyksen aikaansaamiseksi tehtävä pesäero syndikalistien kanssa tuotannon järjestämiseksikin. Anarkistisesta, jokaisen työläisen yksilöllisestä määräysvallasta, oli luovuttava ja saatava aikaan keskitetty tuotannon johto, jossa työväestön muodostama hallitus määrää viimekädessä ja työläisillä on mahdollisuus vaikuttaa tuotantosuhteisiin ainoastaan hallitukseen vaikuttamalla.

Näin tultiin lopulliseksi köyhälistön diktatuurin kestävälle kalliolle, josta koko mailman porvariston näyttää olevan mahdoton syöstää työväestön valtaa kumoon. Ja jos työväestö sittenkin lopulta kukistuu, luisuu se vallasta sen rasvan takia, jonka syndikalistit ennättivät tuhria sen jalustalle, ennenkuin heidät en nätettiin karkottaa.

Toisaalla pitää samanlainen arvostelu paikkansa reformisteihinkin nähden, niihin jotka ovat huikean kumouksellisia rauhallisissa oloissa, pyrkivät yhteistoimintaan porvarien kanssa, säilyttääkseen hyvät välit ja, kuten he rakastavat selittää, köyhälistön verta. Niidenkin toiminta on osottautunut kaikeksi muuksi vaan ei vallankumousliikkeen koettelemuksia kestäväksi. Niiden oppien perinpohjainen konkurssi toteutui Suomen porvariston häpeällisessä maankavalluksessa, jossa reformisosialistit saivat uhrautua kaupantekijäisiksi syndikalistien kanssa, ja josta sitten jälkiseurauksina on muistona "everstejä" ja "luutnantteja", joista ilmotustarkotuksissa puhutaan paljon porvariston lehdissä.

Näiden kahden äärimmäisyyden vararikko työväenliikkeessä on työväenliikkeen huomattavin saavutus vuoden ajalla. Se on saavutus siinä merkityksessä, että se selventää käsityskantaa tulevaisuuteen nähden. Täällä maassa on syndikalistisen liikkeen täydellinen vararikko jo myöskin niin silminnähtävä, että täytyy olla umpisokean, joka ei sitä jo tunnusta. Entinen valtiovaltaa halveksinut ja "joukkovoimallaan" kerskunut syndikalistinen liike makaa voimattomana ja tyhjäksi imettynä valtiovallan jaloissa; sen työskentelijöistä on satoja vankiloissa ja toiset hapuilevat jonkinlaisessa maanalaisessa tai peitetyssä liikkeessä, pyrkien toteuttamaan haaveitaan suurlakoista ja muista mullistuksista entistä suuremmalla epätoivolla ja — entistä toivottomammassa asemassa.

Suunnanmuutoksia on odotettavissa, toivokaamme että ne osataan tähdätä järkiintymistä, työväenliikkeen selväpiirteistä käsittämistä kohden. Siinä olisi tulevan vuoden ansiokas tehtävä.

Saksan kansantasavallan perusteet.

Miten kansan vapaa valtio muodostettiin Berliinissä

(Saksan lehtien mukaan)

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Dec. 31, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Berliini, marrask. 12 p. — Perjantaina oli sosialidemokraattisen puolueen puoluetoimikunta päättänyt vielä kerran pidentää kello 12 päivällä päättyvää ultimaattumiaan, jossa vaadittiin keisarin ja kruununprinssin eroamista, tehden tämän pitenyksen sentakia, ettei saatettaisi vaaranalaiseksi käynnissä olevien aseleponeuvottelujen nopeata päätöstä. Samalla kuitenkin annettiin selvästi ymmärtää, että kysymyksessä oli vain lykkäys muutaman tunnin ajaksi. Perjantai-iltana päätti Berliinin suurten teollisuuspiirien luottamusmiehet lopettaa armonajan. Sunnuntai-aamuna kokoontui uusittu puoluetoimikunta ja työväenneuvosto yhteiseen kokoukseen, sillä jo viikkokausia oli puoluetoimikunta ollut mitä kiinteimmässä yhteistoiminnassa suurten teollisuuslaitosten työläisten edustajien kanssa. Välittömänä yhteisenä päämääränä pitivät kaikki kansanvallan täydellistä toteuttamista, aselevon aikaansaamista ja keisarin eroamista. Kahdessa ensimäisessä kysymyksessä oli saavutettu se mitä haluttiin. Keisarikysymyksessä ei vielä perjantai-yöhön mennessä oltu saatu määrättyä tulosta. Scheidemann tämän johdosta ilmotti hallitukselle, että puoluehallinto ei tahdo eikä voi enää pidättää työläisten liikehtimistä pitempään kuin kello 10 lauantai-aamuna.

Itseasiassa jo varhain lauantai-aamuna monissa Berliinin teollisuuslaitoksissa työläiset lakkasivat työskentelemästä. Pian oli lakko yleistä. A. E. G., Borsigin, Schwartzkopffin, Goertzin ja monien muiden tähkölaitetehtaissa. Puoluehallinnolla oli mitä hartain halu päästä yhteistoimintaan Itsenäisen sosialidemokrattisen puolueen kanssa tällä kriitillisellä hetkellä. Tässä menestyttiinkin siinä määrin kuin itsenäiset puoluetoimitsijat, jotka olivat tavattavissa, antoivat täydellisen suostumuksensa suunnitelluille toimenpiteille, vaikkakaan heillä ei ollut mitään muodollisia virallisia valtuuksia kiinteän yhteistoiminnan aikaansaamisesta.

Puoluehallinto päätti heti yksimielisesti, että kaikki sosialidemokratiset jäsenet eroavat hallituksesta. Hallituksen puheille päätettiin lähettää suurempi komitea, joka selittäisi hallitukselle selvästi, että sen on erottava ja luovutettava valta meille. Niin päätettiin yksimielisesti. Samalla päätti tehdastyöläisten luottamusmiesten kokous kannattaa puolueen tätä toimenpidettä ja päättivät julistaa yleislakon. Kello yksi päivällä ilmestyi "Vorwärtsin" ylimääräinen numero, jossa lausuttiin seuraavaa:

"YLEISLAKKO!

Berliinin työläisten ja sotilaitten neuvosto on päättänyt julistaa yleislakon. Kaikki työpaikat seisovat. Väestön välttämättömästä huolenpidosta pidetään kyllä huolta. Suuri osa linnotusväestöstä on kiväärineen ja kuularuiskuineen järjestyneissä joukoissa asettautunut työläisten ja sotilaitten neuvoston käytettäväksi. Liikettä tulee yhteisesti johtamaan Saksan sosialidemokratinen puolue ja Saksan Itsenäinen sosialidemokratinen puolue. Työläiset ja sotilaat! Huolehtikaa rauhallisuuden ja järjestyksen ylläpitämisestä! Eläköön yhteiskunnallinen tasavalta!

Työläisten ja sotilaitten neuvosto."

Sillävälin yhä kasvava joukko sotaväkeä saapui puoluehallinnon edustalle, siten ilmaistakseen haluavansa kannattaa kansan asiaa; ensiksi saapui Naumburgin 4:s jääkäripataljoona. Tämä vetääntyi myöhemmin kunniavahdiksi puoluetoimikunnan talon edustalle, Lindenstrasse 5. Luutnantit Göhre, Sydekum, Collin, Ross ja Tiburtius antoivat vetoomuksen upseereille, kehottaen heitä välttämään verenvuodatusta ja antamaan voimansa Saksan kansan palvelukseen. Hallituksen oli pakko luopua kaikesta vastarinnasta jä se antaantui. Hallitus ilmotti, että keisari ja kruununprinssi on eronnut ja että prinssi Max oli tarjonnut kansleriviran Ebertille. Samalla ilmotti hallitus perustuslakikonventsioonin kutsuvan pian koolle. Vielä perjantaina oli ylipäällikkö, kenraali von Linsingen määrännyt, että lauantaina täytyy upseereilla olla revolverit vyötäisillään. Mutta tämä sotilastemppu ei kyennyt enää tekemään mitään vahinkoa. Kansan asia oli voittanut. Vapaa kansan valtio oli syntynyt. Sosiaalinen tasavalta oli ottanut vallan käsiinsä.

Se innostus, jolla väestö ja sotilaat tervehtivät kansanhallitusta punaisine merkkeineen osotti selvästi, että kenelläkään ei enää ollut voimaa kukistaa kansanhaliltusta. Missä hyvänsä työläisten luottamusmiehet tulivat esille kasarmeissa, niin heitä tervehdittiin riemuhuudoin ja heti ryhdyttiin kasarmissa muodostamaan sotilaitten neuvostoa.

Iltapäivällä ilmotettiin väestölle tapahtuneesta muutoksesta seuraavalla lentolehtisellä:

"Työläiset, sotilaat, kansalaiset!

Vapaa kansan valtio on syntynyt!

Keisari ja kruununprinssi ovat eronneet!

Fritz Ebert, sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtaja, on nyt valtiokanslerina ja muodostaa valtakunnalle ja Preussille uuden hallituksen, johon tulee miehiä, joilla on työtätekevän väestön, sekä kaupunkilaisten että maalaisväestön, työläisten ja sotilaitten luottamus puolellaan. Senvuoksi on valta siirtynyt kansan käsiin. Perustuslakia säätävä kokous tullaan pian kutsumaan koolle.

Työläiset, sotilaat, kansalaiset! Kansan voitto on saavutettu, sitä ei saa panna vaaranalaiseksi harkitsemattomilla teoilla. Talouselämää ja liikennettä täytyy ehdottomasti ylläpitää, jotta kansan hallitus tulee täysin turvatuksi.

Seuratkaa kaikkia uuden kansanhallituksen määräyksiä ja käskyjä. Se toimii kiinteässä yhteydessä työläisten ja sotilaitten kanssa.

Eläköön Saksan kansan tasavalta!

Saksan sosialidemokraattisen puolueen puoluehallinto.

Työläisten ja sotilaitten neuvosto."

Puolueryhmän uudessa kokouksessa kello 2 päivällä Scheidemann ilmotti kanslerin olevan valmiin antamaan kaiken vallan sosialistien käsiin. Myrskyisin suosionosotuksin tervehdittiin hänen pyyntöään, johon myös suostuttiin, että toistaiseksi Ebertin annetaan ottaa vastaan kanslerinvirka. Sotaministeri Scheuch tulee toimimaan luutnantti Göhren kontrollin alaisena; hänen täytyy ensiksi kirjottaa määräysten alle työläisten ja sotilaitten edustajana ja vasta sitten määräykset astuvat voimaan. Dittmann, Vogtherr ja Cohn ovat ilmottaneet astuvansa hallitukseen Itsenäisten sosialistien edustajana. Myöskin tulee hallitukseen porvaripuolueitten edustajia, jotka ovat ilmottaneet kannattavansa uuden hallituksen ohjelmaa. Tämä ohjelma käsittää valtakunnan, valtion ja kuntien kansanvaltaistuttamisen, elintarpeitten huolehtimisen, kansantalouden ylläpitämisen ja suurten yhteiskunnallisten kysymysten ratkaisemisen sosialistisessa hengessä.

"Uuden ahllituksen muodostaminen on kiireellistä, sen pitäisi kaikin mokomin olla toimintakunnossa tänä-iltana. Itsenäinen sosialidemokratinen puolue pyysi päättämisaikaa kello 3 iltapäivällä. Sillä välin lisättiin puoluehallintoa kahdella työläisten ja kahdella sotilaiden edustajalla."

Sillävälin oli suuri väkijoukko kerääntynyt valtiopäivätalon edustalle. Heille puhuivat Ebert ja Scheidemann. Scheidemann puhui korkealta parvekkeelta, lausuen:

"Työläiset ja sotilaat! Saksan kansa on voittanut kautta linjan (eläköön-huutoja). Vanha, mätä on kukistettu. Hohenzollernit ovat eronneet. Eläköön Saksan tasavalta! (Eläköön-huutoja.) Ebert on nimitetty valtiokanslériksi. Toveri Ebertin tehtäväksi on annettu uuden hallituksen muodostaminen. Tähän hallitukseen tulee jäseniä kaikista sosialidemokratisista ryhmistä. (Riemuitsevaa eläköön-huutamista.) Tällä hetkellä on meidän tehtävänämme suojella tätä loistavaa voittoa, tätä Saksan kansan täydellistä voittoa. Senvuoksi minä pyydän teitä huolehtimaan siitä, ettei synny epäjärjestyksiä. Meidän pitää käyttäytyä siten, että voimme näistä päivistä olla tulevaisuudessa ylpeitä. Mitään ei saa tapahtua, josta tulevaisuudessa voitaisiin meitä morkata. Rauhallisuutta, järjestystä ja varmuutta, niitä me nyt tarvitsemme. Ylikomentajan ja sotaministerin toimintaa tulee puolue kontrolleeraamaan. Sosialistiedustaja Göhre tulee vahvistamaan kaikki sotaministerin asiapaperit. Senvuoksi tästälähtien on toteltava niitä määräyksiä, jotka ovat Ebertin, Scheuchen ja Göhren allekirjottamat. Huolehtikaa siitä, että uusi Saksan tasavalta, joka nyt on syntynyt, ei kukistu minkään kautta. Eläköön Saksan tasavalta! (Myrskyisää suosionosotusta ja eläköönhuutoja.)

Itsenäinen sosialidemokraattinen puolue ei ehtinyt ratkaista asiaa kello 3 mennessä. Sillä välin on hallitus kuitenkin muodostettu siten kuin eilen ilmotettiin," lausui hän lopuksi.

Moraalinen vaikutus yhteiskuntaelämässä

Opillisessa suhteessa viimeiset neljä vuotta kansojen elämässä ovat olleet erittäin rikkaat. Taloudelliset ja valtiolliset tapahtumat ovat olleet vaihtelevat. Uusia aatevirtauksia on syntynyt, ainakin entisiä asioita on paremmin opittu ymmärtämään. Ihmisten henkisyys on ikäänkuin avartunut. On tultu näkemään kuinka suuri voima jonkin asian edistämisessä on yleisen mielipiteen moraalisella painostuksella.

Siinä piileekin idealistiselle mailmankatsomuksen vieläättävä maaperä, kun nähdään minkälainen voimansynnyttäjä jokin aate joukoissa on. Minkä joukot aatteen kannustamana aikovat päättäväisesti toteuttaa, niin se varmasti menestyy. Pintapuolisesti katsottuna näyttääkin siltä kuin tämän mailmannenoa johdettaisiin ja hallittaisiin aatteilla. Totuus kumminkin on se, että aatteen varjossa ajetaan jonkin vissin luokan tai ryhmän, vieläpä yksilönkin etuja. Aate on vain rumpuna, sen kautta rummutetaan vain yleisen mielipiteen siveellinen voima heidän asiansa taakse. Kun se saadaan tukemaan jotakin yhteiskuntaa koskevaa asiaa, niin se voidaan panna käytäntöön vaikkapa se vain hyödyttäisikin pientä vähemmistöä.

Ottakaamme tämän asian valaisemiseksi jokin jokapäiväinen esimerkki kuinka aatteella ajetaan vähemmistön etuja. Isänmaallisuus on voimakas aate; sen synnyttää kansallisuustunto. Porvarit käyttävät sitä hyväkseen, sen kannustamina on saatu laajat joukot ajamaan porvareitten etuja.

Kapitalistit ovat tulleet näkemään suurissa lakkotaisteluissa, mikä voima on työläisillä, jos yleinen mielipide on lakkolaisten takana, eikä työnantajien. Niinpä he nykyään, järjestäessään teollisia oloja uusiin muotoihin, puhuvat, että teollisuus on järjestettävä siten, että se saa yleisen myötätunnon puolelleen.

Ylläoleva tulkintatapa on materialistisen historiankäsityksen mukainen ja siihen perustuu sosialistinen yhteiskuntaoppi. Takavuosina tätä tulkittiin yhtä väärin kuin idealistit tulkitsivat aatteen vaikutuksen. Alkuperäiset sosialistit olivat taipuvaisia kieltämään tykkänään moraalisen vaikutuksen minään tekijänä, kun oli kysymys yhteiskuntaelämää koskevista aatteista.

Sosialistiselle liikkeelle on tärkeätä voittaa puolelleen yleinen mielipide; sosialismin voitto on vasta sitte varma, kun se yleisesti hyväksytään. Senpätähden tuleekin toimia siten, että saamme laajojen joukkojen moraalisen kannatuksen.

Meidän keskuudessamme on ollut henkilöitä, jotka henkilökohtaisesti ovat saattaneet sosialistien toiminnan epäluulonalaiseksi joukkojen silmissä. Omien persoonallisten heikkouksiensa perusteella ovat kieltäneet moraalisen vaikutuksen aivan mitättömäksi yhteiskuntaasioissa ja tuominneet sen vain porvarilliseksi humpuukiksi. He eivät näy käsittävän, etteivät yksilön teot kelpaa miksikään joukkomoraaliksi.

Nykyiset mailman tapahtumat ovat auttaneet ymmärtämään näitä vaikeita asioita. Olemme selvästi nähneet mikä vaikutus yhteiskunnallisten asioitten kulussa on joukkojen moraalilla.

Lännen "iikoille"

Minulla on ollut kauvan aikaa aikomus pakista jotakin lännen iikoille. Vaan sitä estämässä on ollut monta syytä, kuten hiljan päättynyt raivoava kulkutauti, joulukiireet, sekä monta muuta, proletarista estettä.

Lentsun aikana ei ollut sopiva puhua menneistä ja tulevista asioista, kun ei kellään ollut varmuutta siitä kuka on mistäkin asiasta vastaamassa. Sillä yleinen tapa on ettei kuollut vastaa teostaan. Vainajan teosta ei uskalleta puhua muussa kuin ylistävässä äänilajissa. Täytyy olla henkilön eläessään aikamoisen konnan ennenkuin heti kuoleman jälkeen hänen tekojaan arvostellaan sellaisena kuin ne ovat tapahtuneet. Kun näyttää siltä, että tuo espanjalainen rutto jättää meitä monta vielä toistaiseksi tallustelemaan tätä maankamaraa, niin sanon jotakin, mitä olemme tehneet ja mitä tulisi tehdä.

Me länteläiset olemme reilua väkeä ja oman arvomme tuntevia. Emme suuresti välitä, vaikka "iistiläiset" pitävätkin meitä "villeinä länteläisinä", vaan päinvastoin ylpeämme sillä. Meidän mahtava luontomme kuohahtaa ylpeydestä, kun kuulemme tuon nimen.

Länsi mahtavine merineen, korkeine vuorineen, maisemineen — tuosta luonnon mahtavuudesta johtuneekin se niin sanottu lännen rento kurssi, jonka sanotaan olevan meidän luonteemme ominaisuuksia. Vaan niin suuremmoista kuin joskus touhuammekin on touhumme usein aivan tolkutonta.

Ajan vaatimuksen mukaan koetamme järjestää ja valistaa työläisiä, kuten yleensä muualakin maankoikissa, vaan se on meille enempi muodin- kuin sydämen asiana. Tosin me joskus teemme yhtä ja toista sen asian hyväksi, vaan enimmäkseen ne ovat tuloksia tuottamattomia. Siihen saamattomuuteen, mikä on yleinen toimissamme ei useinkaan ole syy siinä, ettemme pystyisi paremmin toimimaan, kun vaan löytyisi hyvää tahtoa. Mutta ennenkaikkea sitä meiltä puuttuu. Kun meidän olisi jotakin toimittava ja kun mikään asia ei edisty ilman toimihenkilöitä, niin se on harmillinen seikka, että uo toimet täytyy joillekin antaa. Noihin tehtäviin ei tahdo löytyä kelvollisia henkilöitä ja vaikka löytyykin sellaisia, jotka osapuilleen ovat tehtäviensä tasalla, niin antaa se kunnia jollekin yksilölle, on harmillinen asia.

Se työ mitä teemme on pääasiallisesti agitatsionityön järjestäminen työläisten keskuuteen. Luulisi, että se on yksinkertaista ja helppoa, vaan niin ei näy olevan. Vaikka tuo tehtävä onkin vaivaloista ja taitoa kysyvä toiminta, kun vaan omaisimme niukan avaramman mielialan oman asiamme hyväksi, niin voisimme saada paremmat tulokset kuin nyt. Meillä on tapana kaikin puolin matkia järjestyneitä työläisiä. Pidämme kalliilla kustannuksilla piirikokouksia, niissä osastojen edustajat pohtivat asioita puoleen ja toiseen. Tehdään kauniita päätöksiä ja luvataan paljon. Mutta ei puhettakaan, että niitä pantaisiin käytäntöön. Valitaan erityiset toimikunnat valvomaan, että osastot panisivat käytäntöön nuo päätökset, mitä ne edustajainsa kautta ovat tehneet. Mutta toimikunnat eivät saa mitään aikaan sentähden kun osastot eivät täytä tehtäväänsä.

Tuota kahdenpuoleista torkkunista osastojen ja toimikuntain kesken kun on hetken aikaa kestänyt, niin asiat menevät pirunkaulalle, kuten tavataan sanoa. Silloin pohjajoukot kimpaantuvat. Lähetetään mahtipontisia julistuksia mailmalle, kuinka tarpeellinen on taas edustajakokous. Laaditaan alustuksia ja evästetään edustajia. Taas kokoonnutaan, haukuskellaan toimikuntia ja muita toimitsijoita, tarkistetaan perusteita ja pohditaan tehokkaita menetelytapoja. Tehdään hyviä päätöksiä ja hurskaita toivomuksia. Taas asiat näyttävät olevan hyvässä kunnossa. Mutta sama edessä kuin ennenkin: ei panna käytäntöön sitä mitä on päätetty ja jos jokin päätöksistä toteutetaankin, niin toisia tehtäviä jätetään tekemättä. Taas ollaan siinä mistä lähdettiin.

Tuollaista toimintaa täällä lännellä on viimeiset kymmenen vuotta ollut. Noihin kalliisiin edustajakustannuksiin on kulutettu sievoset summat rahoja ilman ,että niistä olisi ollut vastaavaa hyötyä, juuri sentähden ettei ole toimittu kokousten päätösten mukaan. Eikä se korjaannu, vaikka kokoonnuttaisiin joka kuukausi, kun vaan pidetään entinen menettelytapa tai, oikeammin sanoen, entinen toimettomuus.

Nyt taas kun toimettomuuden kautta ovat asiat menneet sekaviksi, niin pohjajoukot olisi saatava koolle, yllämainittuun tapaan ja samoilla tuloksilla ellei länsipiirin jäsenistössä tapahdu uudestasyntymistä.

Savon Jääkäri.

Järjestömme asioita

LÄNSIPIIRIN JÄRJESTÄJÄN TOV. V. NISKASEN

matkaohjelma Wyomingissä:

Rock Springs tammik. 3 p:stä 6 päivään. Dines, tammik. 7 p:stä 10 päivään. Reliance, tammik. 11 p:stä 13 päivään. Superior, tammik 14 päivästä 17 päivään. Diamondville, tammik. 18 päivästä 19 päivään. Frontier, tammik. 20 päivästä 21 päivään. Glengoe, tammik. 22 päivästä 23 päivään. Elkol, tammik. 24 päivästä 25 päivään.

Tästä matkaohjelmasta jää pois Carneyville, mutta kun toveri Niskanen menee täältä Montanaan, niin hän voi käydä sieltä Carneyvillessä.

Toveruudella,

L. Luoto.

Kansankirjeitä

CALIFORNIA

Berkeley

Sai mitä vaati. Charles E. Shepherd joutui vastaamaan irtolaisuudesta juopottelun takia. Oikeudessa hän pyysi tuomaria tuomitsemaan hänelle ainakin 20 päivää linnaa. Tuomari varotti, että siellä on ainoastaan vettä juotavaksi; johon mies vastasi, että vesi on kyllin hyvää hänelle. Tuomari suostui hänen pyyntöönsä.

Auto-onnettomuus. Kansalaisemme William Färdig ajoi juuri ostamallaan autolla S. P:n sähköjunan kanssa yhteen seitsemännen ja Oak katujen kulmassa. Tapaturmassa kuoli 3 henkilöä, 5 loukkaantui, joista yksi hengenvaarallisesti. Surmansa saivat Albert Färdig, autonajurin 7 vuotias poika, Emil Fleming, 8 vuotias ja Peter Larsen. Seuraavat loukkaantuivat: Mrs. Victoria Färdig vaarallisesti; lievemmin Abel Pedersen, John Fleming ja William Estran. Ajuri itsekin loukkaantui jonkun verran. Tapaturman syyksi sanotaan ajurin tottumattomuus, sillä hän oli hätääntynyt vaaran nähtlessään ja ajanut kovaa vauhtia kulkevan junan kylkeen, joka lennätti auton 50 jalkaa ilmaan. Auto putosi yösalasin autossa istuvien päälle noin kamalalla seurauksella. Färdig on paikkakunnalla hyvin tunnetun samannimisen laestadiolaisen sielunpaimenen veljenpoika.

Hyvä saavutus. Betlehem Steel Corporationin telakalta tullaan laskemaan 16 12,000 tonnin laivaa tälle vuodelle jouluk. 31 päivään mennessä.

Mielersä pysyvän "joululahjan" sai T. Kankkosen 9-vuotias poika William lasketellessaan jouluksi saamillaan rullaluistimillaan alas Albanyn mäkeä. Vauhdin ollessa kovan, kaatui hän, katkasten vasemman kätensä poikki vähän yläpuolelta kalvosinta ja kahdesta kohti halki. Tapaturman satuttua tuli hän sielta katuvaunulla kotia, jossa vasta luut asetettiin paikoilleen lääkärin saavuttua.

Hirvittävä esine se mahtaa olla tuo punalippu, koska Oaklandin kaupungin isät ovat hyväksyneet säädöksen kieltäen sen käyttämisen julkisilla paikoilla $50—500 dollarin sakon tai 30 päivän vankeuden uhalla.

William D. Patterson, hyvin tunnettu sosialisti, saapui paikkakunnalle idästä, jossa hän on ollut puhujamatkoilla Mooneyn puolustusliiton puolesta. Hän sanoi New Yorkissa järjestyneiden työläisten taholta alettavan

VIKA ALKUPERÄISESSÄ